

Invoering deelgezag een teleurstellende stap

Onder het motto “Equal rights for others does not mean less rights for you, it’s not pie” zijn wij kritisch over het wetsvoorstel “de introductie van een regeling betreffende deelgezag over minderjarige kinderen.” Het wetsvoorstel doet geen recht aan ons als meeroudergezin en het lost onvoldoende op.

Bovenal wordt vergeten wat volwaardige juridische erkenning van meeroudergezinnen betekent voor ons als ouders en onze kinderen. Om eerlijk te zijn geeft dit wetsvoorstel ons het idee dat de wetgever het makkelijker zou vinden als een gezin als het onze niet zou bestaan. Nergens straalt dit wetsvoorstel uit dat Nederland trots is op het bestaan van deze gezinnen en hun een volwaardige plaats geeft naast andere gezinsvormen in onze samenleving. Het is pijnlijk dat met dit wetsvoorstel het bestaan van meeroudergezinnen weliswaar formeel wordt erkend en tegelijkertijd de (rechts)positie van een deel van de ouders in deze gezinnen zo wordt miskend.

Achtergrond

Het is 10 jaar geleden dat wij onze reactie bij de internetconsultatie van het toen voorliggende wetsvoorstel “juridisch ouderschap van de vrouwelijke partner van de moeder anders dan door adoptie” de titel meegaven “Erkenning duo-moeder een belangrijke stap.” Hoewel wij toen ook kritisch waren, zagen en erkenden we dat het een belangrijke stap was de goede richting op. Dat optimistische gevoel hebben we nu niet. Deelgezag is misschien een stap de goede richting op, maar lang niet goed genoeg.

Toen de staatscommissie haar aanbevelingen publiceerde vier jaar geleden was dat optimisme er wel. Ondubbelzinnig werd juridische erkenning van meeroudergezinnen aanbevolen. Persoonlijk deed de blijdschap over die aanbeveling ons ook beseffen hoe pijnlijk het gemis van (juridische) erkenning van meeroudergezinnen is.

Wij verzoeken u dan ook dringend op korte termijn alsnog een volwaardige regeling voor meerouderschap en meeroudergezag in te dienen. Zodat meeroudergezinnen eindelijk de wettelijke erkenning krijgen die ze toekomt. Erkenning dat de kinderen drie of vier ouders hebben.

Een heldere definitie verdient juiste juridische uitwerking

Het meeroudergezin wordt helder gedefinieerd als “meer dan twee personen die als ware zij allen de juridische ouders de verzorging en opvoeding van een kind op zich nemen¹.” Deze definitie spreekt gelijkwaardigheid uit tussen de personen in een meeroudergezin. Deze definitie benoemt indirect ook al de oplossing van het huidige probleem. De oplossing is alle ouders in een meeroudergezin wettelijk erkennen in hun rol van juridische ouders.

Waarom is de introductie van deelgezag geen oplossing. Simpelweg omdat deelgezag je nog geen juridisch ouder maakt. De gelijkwaardigheid tussen ouders wordt niet of nauwelijks verbeterd ten opzichte van de huidige situatie. Waar we nu kunnen zeggen dat meerouderschap juridisch niet bestaat, wordt dadelijk de situatie pijnlijker. De overheid heeft dan willens en wetens -in tegenspraak tot op haar verzoek uitgebrachte adviezen van bijvoorbeeld de staatscommissie Herijking Ouderschap- besloten dat een deel van ons geen ouder is.

---

¹ Zie memorie van toelichting voetnoot 2

De term deelgezag lijkt overigens te suggereren dat het gezag wordt gedeeld met anderen, dit is onjuist en suggestief. Wat dat betreft, zou het wetsvoorstel aan duidelijkheid winnen als wordt gesproken over beperkt of afhankelijk gezag. De personen met deelgezag zijn immers volgens dit wetsvoorstel per definitie geen ouders en hun gezag is beperkt / ondergeschikt aan dat van personen met gezag.

Kortom het wetsvoorstel lost weinig op. Hieronder kort enkele bezwaren / problemen die niet worden weggenomen met het voorgenomen wetsvoorstel.

- Juridische gelijkwaardigheid tussen een kind en al zijn of haar ouders in een meeroudergezin wordt niet vormgegeven;
- Ongelijke juridische positie tussen kinderen onderling ten opzichte van hun ouders binnen één meeroudergezin (kunnen) blijven bestaan;
- Deelgezag houdt op bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaar;
- De band van kinderen met een deel van hun familie, namelijk die van de niet-juridische ouders (en ook grootouders, ooms, tantes, neven en nichten) wordt niet erkend;
  - Er treedt daardoor bijvoorbeeld geen in de plaatstelling op wanneer een ouder met slechts deelgezag overlijdt (erven vanuit grootouders bij vooroverlijden van een kind);
  - En ook bijvoorbeeld annuleringsverzekeringen / reisverzekeringen hebben betrekking op eerste en tweede graad familieleden. Erkenning van de familieband is dus essentieel zowel in de periode dat een kind opgroeit als in zijn of haar volwassen leven.

Afsluitend

Het risico op conflicten tussen ouders verdient alle aandacht. De suggestie dat het risico op conflicten een betere regeling voor meeroudergezinnen in de weg staat, is echter misplaatst. Juist bij intentioneel meerouderschap maken ouders voorafgaand aan de conceptie een weloverwogen keuze om gezamenlijk een gezin te beginnen. Daarnaast zorgen meer ouders ook voor meer stabiliteit en ruimte om ook meningsverschillen onderling goed uit te spreken. Als er dan toch conflicten optreden, dan is het beter dat mensen ook de mogelijkheid hebben het conflict voor te leggen aan de rechter.

Een betere regeling doet recht aan de praktijk en beschermt ons en onze kinderen ook tegen stigmatisering en discriminatie. Het laat zien dat intentionele meeroudergezinnen net zo goed onderdeel uitmaken van de Nederlandse pluriforme samenleving als ieder ander.

Joram Grünfeld, Guillermo Dazelle, Karin Haring en Evelien Scholten zijn samen en ieder voor zich de trotse ouders van de 13-jarige Simon en 11-jarige Joaquin.